

ПРАВОВІ ПРИНЦИПИ ФІНАНСУВАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

ШЕВНІН Сергій Михайлович - аспірант кафедри адміністративної діяльності поліції Харківський національний університет внутрішніх справ

УДК 342.97

Определены общеправовые принципы организации деятельности полиции и принципы бюджетного финансирования правоохранительной деятельности, на основании которых сформулированы принципы финансирования правоохранительной деятельности с учетом прав на некоммерческую хозяйственную деятельность учреждений Министерства внутренних дел Украины.

Ключевые слова: общеправовые принципы, финансовая деятельность государства, принципы бюджетного финансирования, Министерство внутренних дел Украины (МВД), расходы на правоохранительную деятельность, некоммерческая хозяйственная деятельность МВД.

Постановка проблеми у загальному вигляді

У сучасних умовах розвитку ринкових відносин в Україні постає питання про фінансування суспільних потреб і надання державою суспільних послуг населенню з різних джерел формування публічних фінансових ресурсів. Обсяги коштів державного бюджету країни, які спрямовуються на фінансування не виробничої сфери, хоч і зростають щорічно, проте задовольнити всі напрями соціального забезпечення громадян, що гарантуються Конституцією України в повному обсязі не можливо. Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» до завдань поліції належать: забезпечення публічної безпеки та порядку, охорона прав і свобод людини,

інтересів суспільства і держави, а також протидія злочинності та надання допомоги громадянам (ст. 2) [1]. З цих позицій діяльність поліції та інших установ Міністерства внутрішніх справ України (далі - МВС) повинна забезпечувати законність та правопорядок у всіх сферах суспільного виробництва, захищати права та інтереси громадян.

З метою виконання державою правоохоронної функції потрібен налагоджений процес формування, використання та контролю публічних фінансових ресурсів. Отже, фінансування правоохоронної діяльності є важливим напрямом фінансової діяльності держави, оскільки, як зазначає фахівець науки фінансового права Л.К.Воронова, планомірне управління публічними фінансовими ресурсами необхідне для здійснення завдань і функцій органів державної влади, місцевого самоврядування та інших установ [2, с.21]. Враховуючи важливість правоохоронної діяльності, як напряму фінансової діяльності держави в нових ринкових умовах господарювання, та її всеохоплююче значення, а також необхідність пошуку сучасних джерел фінансування установ МВС, потребу в стабільному розподілі бюджетних коштів та ефективному використанні, у фінансовому контролі цієї діяльності тощо, визначення сучасних правових основ фінансування правоохоронної діяльності є вкрай актуальним.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Фінансування правоохоронної діяльності ґрунтується на принципах верховенства права та інших, які проголошуються Конституцією України. Спираючись на дослідження А.М. Колодія, який доводить, що у праві слід виділяти принципи системи права, серед яких загальноправові (основні), галузеві, міжгалузеві, принципи інститутів права [3, с.41], доцільно проаналізувати принципи фінансової діяльності держави, як правового інституту в системі фінансового права. Принципи фінансової діяльності та принципи фінансового права в сучасних наукових дослідженнях розглядаються як споріднені, проте відмінні категорії.

У сучасній фінансово-правовій літературі одностайної думки про перелік принципів фінансової діяльності держави не має. Вважаю, що це пов'язано з особливості правового регулювання окремих її напрямів. Дискусія з приводу встановлення принципів фінансової діяльності держави міститься у монографії С.М. Нищімної, яка вважає, що публічна фінансова діяльність держави як галузь фінансового права регламентується власними принципами, відмінними від принципів державного управління та від загальноправових принципів [4, с. 106]. Погоджуюся з думкою вченого стосовно відмінності принципів фінансової діяльності держави (хоч і не вважаю це правове утворення галуззю фінансового права) від принципів державного управління, слід все ж таки зазначити, що загальноправові принципи є базовими для всіх галузей права, підгалузей та інститутів, що не відмінняє особливостей правового регулювання окремих напрямів фінансової діяльності держави, органів місцевого самоврядування або державних установ.

Переконливою є позиція Л.К. Воронової та М.П. Кучерявенко, які вважають, що законність, гласність, плановість та системність є основою фінансової діяльності держави [5, с. 14]. В окремих наукових працях цей перелік уточнюється. Цілком слушною є думка О.П. Гетманець, яка ви-

значає щодо принципів фінансової діяльності держави належать наступні: законність; публічність, гласність, відкритість; розподіл компетенції між законодавчими, виконавчими та судовими органами влади; відповідальність уповноважених суб'єктів; економічна та соціальна спрямованість; економічна безпека фінансової діяльності держави; єдність цілей фінансової діяльності всіх суб'єктів господарювання; самостійність фінансової діяльності органів місцевого самоврядування у межах, встановлених чинним законодавством [6, с. 18].

Вказані принципи є як загальноправовими, так і базовими для всіх напрямів фінансової діяльності держави, як фінансово-правового інституту, і їх визначення в конкретних сферах правового регулювання потребує подальшого уточнення.

Фінансування правоохоронної діяльності – це складова державних видатків, під якими Л.К.Воронова визначає «... заснований на правових нормах плановий, цільовий, беззворотній і безвідплатний відпуск коштів, що здійснюється з урахуванням оптимального об'єднання власних, кредитних і бюджетних джерел фінансування в міру здійснення плану використання коштів для виконання державних функцій з дотриманням режиму економії і при постійному контролі» [2, с. 352]. З цього визначення можливо зробити висновок що фінансування державних та муніципальних видатків – це правовий інститут у системі фінансової діяльності держави, який будується на загальних принципах фінансового права і спеціальних принципах, до яких належать наступні: цілеспрямованість, плановість, систематичність, беззворотність, безплатність, строковість.

Оскільки фінансова діяльність держави охоплює різні сфери правового регулювання і різні види фінансової діяльності державних установ, такі як формування бюджетних коштів, їх витрачання, або розподіл, або контроль публічних фінансових ресурсів, доцільно визначити правові засади конкретного виду фінансової діяльності в суспільних відносинах, тобто фінансування правоохоронної діяльності.

Мета статті – дослідити новітні принципи фінансування правоохоронної діяльності, як інституційного утворення в системі фінансового права і фінансової діяльності держави, що мають суттєве значення для організації нового правового порядку фінансування правоохоронної діяльності в сучасних умовах господарювання.

Виклад основного матеріалу

Сучасний правовий порядок організації фінансування правоохоронної діяльності базується на бюджетному фінансуванні, про що свідчать видатки Державного бюджету України, які за період з 2014 року по 2018 рік хоч і зменшилися майже у 6 разів, що пов'язано з реформуванням правоохоронних органів, але складають вагомому суму бюджету. Так, у 2014 році видатки на забезпечення захисту прав і свобод громадян, суспільства і держави від противоправних посягань, охорону громадського порядку та протидії незаконної міграції склали кошти у розмірі 10 044 460,0 тис. грн, що складає 2,6% від загальної суми видатків бюджету, а в 2018 році 3 437 566, 5 тис. грн, що складає 0,38% від загальної суми видатків бюджету. Кошти державного бюджету є головним джерелом фінансування правоохоронної діяльності в країні і розпорядження цими коштами покладається на Міністерство внутрішніх справ України (далі – МВС).

МВС як самостійний суб'єкт бюджетного права має характерні риси, що становлять у сукупності ознаки юридичної особи, колективного суб'єкта бюджетного права, неприбуткової організації, бюджетної установи. Водночас, як орган виконавчої влади у відносинах, пов'язаних із фінансовим забезпеченням своєї діяльності, є суб'єктом бюджетних правовідносин, реалізуючи при цьому власні повноваження за рахунок як грошових надходжень з Державного бюджету України, так і надання платних послуг.

МВС України як учасник бюджетних правовідносин організує свою діяльність на принципах побудови бюджетної системи України, що встановлюються ст.7 Бюджетного кодексу України (далі – БКУ),

а також реалізує повноваження, які визначені ст. 22 БКУ «Розпорядники бюджетних коштів». Поділяючи погляди науковців на недоліки у формулюванні принципів бюджетної системи, що надає законодавець, вважаємо за доцільне при визначенні принципів фінансування правоохоронної діяльності спиратися на принципи бюджетно-процесуального права та на особливості організації фінансування правоохоронної діяльності в бюджетних правовідносинах.

У підручнику з фінансового права України за редакцією Л.К. Воронової визначаються принципи, на яких будується організація бюджетного процесу в Україні, тобто принцип розподілу бюджетних повноважень між органами представницької та виконавчої влади; принцип спеціалізації бюджетних показників, що реалізується через бюджетну класифікацію, яка згідно зі ст. 8 БКУ, закріплюючи вичерпний перелік доходів та видатків бюджетів, полягає в конкретизації доходів за джерелами, а видатків – за цільовим призначенням; принцип щорічності бюджету; принципи гласності та принцип достовірності, який передбачає використання під час формування бюджету його реальних показників [2, с.144].

Враховуючи вказані принципи і наведені вище принципи фінансування публічної фінансової діяльності, принцип спеціалізації бюджетних показників реалізується в діяльності головного розпорядника бюджетних коштів, зокрема в правоохоронної діяльності – це голова МВС, який відповідає за цільове використання наданих бюджетних коштів. Принцип цільового використання бюджетних коштів, встановлюється у ст. 7 БКУ, і законодавець визначає його, як принцип, згідно з яким бюджетні кошти, що надаються розпорядникам, використовуються тільки на цілі, визначені бюджетними призначеннями та бюджетними асигнуваннями [7]. У такому значенні цей принцип захищає інтереси бюджетних споживачів і передбачає ймовірність нецільового використання бюджетних коштів, за яке встановлюється юридична відповідальність.

Відповідно до ст. 22 БКУ на головних розпорядників бюджетних коштів покладаються повноваження, які пов'язані з плануванням бюджетних показників на наступний бюджетний період, з організацією та забезпечення підготовки бюджетних запитів Міністерству фінансів України та розробкою кошторисів, отриманням бюджетного призначення, розробкою та затвердженням паспортів бюджетних програм, здійсненням внутрішнього бюджетного контролю, з забезпеченням організацією та введенням бухгалтерського обліку та звітності тощо. Як розпорядник бюджетних коштів МВС здійснює управління бюджетними коштами у межах, встановлених йому бюджетних повноважень, та проводить оцінку ефективності бюджетних програм, забезпечуючи ефективне, результативне і цільове використання бюджетних коштів, організує та координує роботи розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачів бюджетних коштів у бюджетному процесі. Отже, крім принципу цільового використання бюджетних коштів, потрібно враховувати і принцип ефективності і результативності фінансування правоохоронної діяльності.

У чинному фінансовому законодавстві принцип ефективності та результативності у бюджетному процесі має важливе і вирішальне значення на всіх його стадіях. Цей принцип, відповідно до тлумачення законодавця, визначає, що при складанні та виконанні бюджетів усі учасники бюджетного процесу мають прагнути досягнення цілей, запланованих на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку економіки, шляхом забезпечення якісного надання послуг, гарантованих державою, Автономною Республікою Крим, місцевим самоврядуванням, при залученні мінімального обсягу бюджетних коштів та досягнення максимального результату при використанні визначеного бюджетом обсягу коштів (ст.7) [7].

На виконання цього принципу голова МВС, як головний розпорядник бюджетних коштів, займається організацією бюджетної діяльності, тобто розробляє та затверджує кошториси установ системи

МВС, аналізує бюджетні розписи та визначає доцільність фінансування окремих напрямів правоохоронної діяльності, складає бюджетні запити тощо.

Відповідно до ст. 20 БКУ, на всіх стадіях бюджетного процесу його учасники в межах своїх повноважень здійснюють оцінку ефективності бюджетних програм, що передбачає заходи з моніторингу, аналізу і контролю за цільовим та ефективним використанням бюджетних коштів[7]. Оцінка ефективності бюджетних програм здійснюється на підставі аналізу результативних показників бюджетних програм, а також іншої інформації, що міститься у бюджетних запитах, кошторисах, паспортах бюджетних програм, звітах про виконання кошторисів та звітах про виконання паспортів бюджетних програм. Отже, МВС як учасник бюджетного процесу наділяється відповідними бюджетними повноваженнями, які націлені саме на результативність та ефективність формування та використання бюджетних коштів на правоохоронну діяльність.

З цим принципом пов'язані принципи, які обґрунтовують доцільність отримання доходів і їх використання від некомерційної господарської діяльності МВС. Як зазначається в наукових дослідженнях, постійне недофінансування системи органів МВС призвели останніми роками до великої плінності персоналу, різкого зниження численності працівників, які мають значний досвід роботи, та інших негативних наслідків [8, с.3]. Пошук альтернативних джерел фінансування діяльності установ МВС призвели до використання підрозділами поліції та іншими правоохоронними установами права на доходи від некомерційної господарської діяльності, на сучасну орієнтацію бюджетного фінансування МВС з місцевих бюджетів, за рахунок міжбюджетних трансфертів та за рахунок надання платних сервіс-послуг населенню.

Використання альтернативних джерел формування доходів на правоохоронну діяльність не відмінює принципу ефективності та результативності у використанні коштів, отриманих від господарської діяльності МВС. Відповідно до звіту Рахун-

кової палати за 2017 рік, за результатами аудиту ефективності використання бюджетних коштів, виділених територіальним органам з надання сервісних послуг МВС, встановлено, що у складі МВС створена і функціонує цілісна система сервісних центрів МВС, яка спрямована на надання громадянам послуг, пов'язаних із використанням автотранспортних засобів, з метою отримання додаткових коштів, тобто використовувати їх для господарської діяльності.

За даними Рахункової плати, протягом 2016 року та за 9 місяців 2017 року на організацію та забезпечення діяльності сервісних центрів МВС з державного бюджету було спрямовано понад 2 млрд грн, з яких асигнування загального фонду становили 1,1 млрд грн (53,3 %), спеціального фонду – 0,9 млрд гривень (46,7 %). Через відсутність системного підходу до управління фінансовими і матеріальними ресурсами, прорахунки в системі внутрішнього контролю та необґрунтовані управлінські рішення, які ухвалювалися керівниками різного рівня, сервісними центрами МВС протягом періоду, що перевірявся, витрачено 27,6 млн з недотриманням чинного законодавства грн, а неефективно – 9,7 млн гривень. У звіті також відмічалось, що внаслідок прорахунків у визначенні потреби у видатках на сплату нарахувань на оплату праці, комунальних послуг та енергоносіїв у 2016 році не були освоєні та наприкінці року повернені до державного бюджету 3,7 млн гривень. Також у МВС не запроваджено ведення обліку розрахунків і зобов'язань замовників за адміністративними послугами, що призвело до несвоечасного перерахування в дохід місцевих бюджетів коштів у сумі 3,4 млн грн, які надійшли як плата за надані послуги [9, с.78]. Надані приклади свідчать про важливість не тільки ефективного використання бюджетних коштів, а й організацію господарської діяльності на принципах господарського розрахунку.

Госпрозрахунок, як вважається в юридичній літературі, – це метод господарювання, основними принципами якого є поєднання централізованого планового

керівництва з боку держави відповідними установами з дотриманням господарської самостійності, самоокупності, рентабельності та матеріальною зацікавленістю робітників в результатах праці та матеріальною відповідальністю [10, с.622].

Плата за сервісні послуги, що надаються МВС, а також доходи від іншої некомерційної господарської діяльності органів МВС мають стати вагомою частиною у формуванні бюджетних коштів МВС. Це є можливим за умов: а) цільового спрямування плати за адміністративні послуги, що надаються МВС, а також доходів від некомерційної господарської діяльності органів МВС, зароблених МВС на формування бюджетних коштів МВС; б) вдосконалення процесу надання адміністративних послуг на принципах ефективності і результативності, зручності та своєчасності, а також на підставі принципів госпрозрахунку.

Враховуючи важливість фінансування всіх напрямів правоохоронної діяльності і надання послуг з захисту інтересів фізичних та юридичних осіб, забезпечення законності діяльності установ на місцях, важливо враховувати принцип субсидіарності у бюджетному фінансуванні правоохоронної діяльності. Принцип субсидіарності, як встановлює ст. 7 БКУ - це розподіл видів видатків між державним бюджетом та місцевими бюджетами, а також між місцевими бюджетами ґрунтується на необхідності максимально можливого наближення надання гарантованих послуг до їх безпосереднього споживача. Субсидіарність – від лат. служити для допомоги, призначатися для допомоги. Згідно з цим принципом, певному бюджету можна надавати допомогу тільки тоді, коли його можливості є недостатніми для виконання встановлених функцій.

Відповідно до положень Європейської хартії місцевого самоврядування, дотримання принципу субсидіарності передбачає, що надання державних послуг при максимально можливому наближенні надання суспільних послуг до їх безпосереднього споживача підвищує їх ефективність. Практичне застосування принципу

субсидіарності означає, що всі види суспільних благ і послуг мають бути проаналізовані з точки зору доцільності передачі повноважень у їх наданні між державним і місцевими бюджетами, а також між місцевими бюджетами [11, с. 18]. Принцип субсидіарності вимагає, щоб рішення у державі приймалися на нижчому можливому рівні і верхні ланки управління вдавались до будь-яких дій тільки у тому разі, якщо ці дії будуть ефективнішими за відповідні дії нижніх ланок [12].

Цілком слушним є висновок науковців стосовно побудови бюджетного процесу, орієнтуючись на закордонний досвід, відповідно до якого ефективна бюджетна діяльність неможлива без системного підходу, оскільки спрямовується на певні результати від витрачання бюджетних коштів та підвищенні відповідальності державних установ, на яких покладається обов'язок по встановленню цих витрат [13, с. 14]. Цілком слушним є висновок науковця, що потреба в терміновій реформі державного сектора спричинена постійним зростанням витрат бюджетних ресурсів, насамперед у сфері соціальних видатків, відсутністю вагомих соціально-економічних результатів та неможливістю чіткого контролю щодо якісних показників соціальних послуг [14, с. 92].- Витрати на правоохоронну діяльність з цих позицій повинні бути наближені до споживачів і орієнтуватися на конкретні завдання поліції, на обслуговування потреб поліції для виконання власних обов'язків.

Принципи діяльності поліції, які встановлюються ст. ст. 6-12 Закону України «Про Національну поліцію», такі як верховенство права, дотримання прав і свобод людини, законність, відкритість та прозорість, політична нейтральність, взаємодія з населенням на засадах партнерства, та безперервність закладають основу правоохоронної діяльності в країні і безпосередньо діяльності міністра внутрішніх справ з організації фінансування діяльності поліції. З цих позицій безперервність як принцип бюджетного процесу закладає основи систематичного і планомірного фінансування з державного бюджету право-

охоронної діяльності, враховуючи щорічне прийняття бюджетного закону.

Фінансування правоохоронної діяльності враховує принципи діяльності поліції та принципи побудови бюджетної системи країни. Принцип безперервності бюджетного фінансування пов'язаний зі строковістю та періодичністю бюджетного процесу, які виникають саме із особливостей нормативно-правових актів про бюджет, оскільки вони приймаються на календарний рік у встановленій законом процедурі і формі, оновлюючи бюджетні відносини, і мають кількісні, часові та цільові обмеження. Принцип відкритості та прозорості діяльності поліції пов'язано з принципом публічності та прозорості бюджетного процесу, які передбачають інформування громадськості зі всіх складових обігу бюджетних ресурсів та їх контролі, що безумовно, враховуючи завдання діяльності правоохоронних установ, забезпечує відкритість і доступність інформації про фінансування діяльності поліції.

Висновки

1. Принципи фінансування правоохоронної діяльності доцільно розглядати з урахуванням особливостей фінансової діяльності держави, як інституту фінансового права і завдань діяльності правоохоронних установ. Фінансування правоохоронної діяльності як вадливий напрям фінансової діяльності держави спирається на загальноправові принципи, принципи бюджетного фінансування, принципи бюджетного процесу, які в сучасних умовах господарювання охоплюють нові напрями поліцейської діяльності.

2. Враховуючи сучасні умови розвитку бюджетних відносин та доктринальні підходи до визначення принципів права, принципів бюджетного фінансування та враховуючи фактори впливу на організацію сучасної правоохоронної діяльності, фінансування цієї діяльності повинно відповідати принципам цільового спрямування бюджетних коштів, ефективності та результативності, безперервності, субсидіарності, відкритості та прозорості.

3. Для організації нового порядку фінансування правоохоронної діяльності з метою забезпечення коштами у достатній кількості всі установи МВС доцільно впровадити принципи госпрозрахунку як основу некомерційної господарської діяльності установ МВС.

Література

1. Про Національну поліцію : Закон України від 27.03.2015. № 157-УІІ // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 13. Ст. 91
2. Воронова Л. К. Фінансове право України : підручник. К. : Прецедент, Моя книга, 2006. 448 с.
3. Колодій А.М. Принципи права України: Монографія. К.: Юрінком Інтер, 1998. 208 с.
4. Ницімна С.О. Принципи публічної фінансової діяльності в Україні монографія. Чернігів : ЧДІЕУ, 2013. 375 с.
5. Воронова Л.К., Кучерявенко Н.П. Финансовое право: Учебное пособие. Харьков: Легас, 2003. 360 с.
6. Фінансове право: підручник / за заг. ред. О. П. Гетманець; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. 392 с.
7. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50–51. – Ст. 572.
8. Бухтіяров О.А. Правові засади фінансування міліції з державного та місцевого бюджетів. Автореф дис. к. ю. н... 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Київ. 2011. 21 с.
9. Звіт Рахункової палати за 2017 рік. Київ. 2018. 316 с. URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16755497/Zvit_RP_2017.pdf;jsessionid
10. Господарський розрахунок // Юридична енциклопедія : [в 6-ти т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. К. : Українська енциклопедія, 1998. Т. 1: А - Г., 672 с.
11. Науково-практичний коментар до Бюджетного кодексу України : наукове видання / кол. авторів [заг. редакція,

передмова Ф.О. Ярошенко]. К. Зовнішня торгівля ; УДУФМТ, 2010. 529 с.

12. Subsidiarity. EU Glossary [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://europa.eu.int/scadplus/glossary/subsidiarity_en.htm.

13. Федосов В. М. Сутність і проблематика бюджетотворення: Українські реалії / В. М. Федосов, Т. С. Бабич // Фінанси України. – 2008. – № 1. – С. 3–23.

14. Буряченко А. Є. Витоки та успішний досвід використання програмно-цільового методу в бюджетному процесі /- А. Є. Буряченко, П. В. Логвінов // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка» : збірник наукових праць / ред. кол.: І. Д. Пасічник, О. І. Дем'янчук. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2014. Вип. 25. С. 89–94.

Shevnin S.M.

Legal Principles of Financing Law Enforcement Activity in Ukraine.

It has been determined that financing of law enforcement activity is an important direction of the financial activity of the state, since the tasks of the police include: ensuring public safety and order, protecting human rights and freedoms, interests of society and the state, as well as combating crime and providing assistance to citizens. It has been proved that the financing of state and municipal expenditures is a legal institution in the system of financial activity of the state based on general legal principles (the rule of law, legality, principles of financial law and special principles, which include the following: purposefulness, planning, systematic, irreversibility, free-of-charge basis, maturity).

It has been proved that the current legal procedure for the organization of financing law enforcement activity is based on budget financing, as evidenced by the expenditures of the State Budget of Ukraine, which gives the Ministry of Internal Affairs of Ukraine the right to dispose budget funds by organizing its activities on the principles of constructing the budgetary system of Ukraine that is established by the Art. 7 of the Budget Code of Ukraine.

АНОТАЦІЯ

Визначені загальноправові принципи організації діяльності поліції та принципи бюджетного фінансування правоохоронної діяльності, на підставі яких сформульовані принципи фінансування правоохоронної діяльності з урахуванням прав на некомерційну господарську діяльність установ Міністерства внутрішніх справ України.

Ключові слова: загальноправові принципи, фінансова діяльність держави, принципи бюджетного фінансування, Міністерство внутрішніх справ України (МВС), витрати на правоохоронну діяльність, некомерційна господарська діяльність МВС.

Taking into account the current conditions for the development of budget relations and doctrinal approaches to the definition of the principles of law, the principles of budget financing, and considering the factors influencing the organization of modern law enforcement activities, financing of this activity should be in line with the principles of targeted budget funds, efficiency and effectiveness, continuity, subsidiarity, openness and transparency.

Taking into account the current need for financing law enforcement activities in sufficient volumes, it is expedient to use revenues from non-commercial economic activities of the institutions of the Ministry of Internal Affairs – payments for services provided by

the Ministry of Internal Affairs, as well as income from other non-commercial economic activities of the Ministry of Internal Affairs, which should become a significant part in the formation of budget funds of the Ministry of Internal Affairs. It is possible under the following conditions: a) the target orientation of the payments for administrative services provided by the Ministry of Internal Affairs, as well as income from non-commercial economic activities of the Ministry of Internal Affairs, earned by the Ministry of Internal Affairs for the formation of the costs estimations of the institutions of the Ministry of Internal Affairs; b) improvement of the process of providing administrative services on the principles of efficiency and effectiveness, convenience and timeliness, as well as on the basis of the principles of self-financing.

The author has offered to implement the principles of self-financing, as the basis of non-commercial economic activities of the Ministry of Internal Affairs in order to improve the organization of a new procedure of financing law enforcement activities aiming at providing sufficient funds for all institutions of the Ministry of Internal Affairs.

Key words: general principles of law, financial activity of the state, principles of budget financing, Ministry of Internal Affairs of Ukraine (MIA), expenses for law enforcement activity, non-commercial economic activities of the Ministry of Internal Affairs.